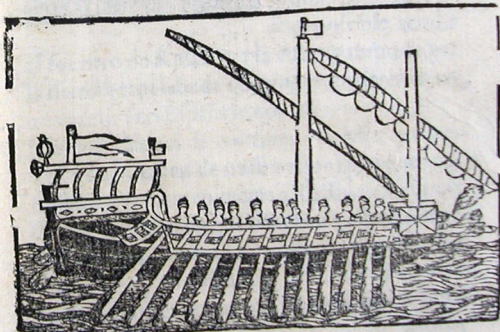
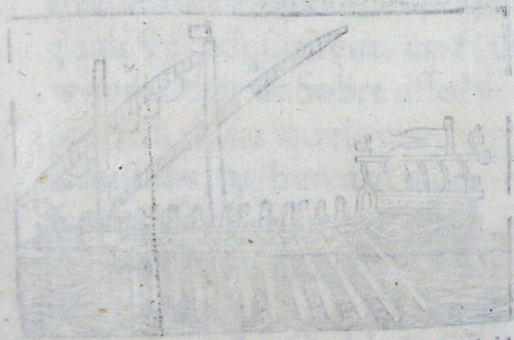

RELACIO.
VERDADERA DE LA
 presa de quatre vaxells d' Nam
 borque, que la Armada de nostre
 Christianissim Rey ha pres de-
 uant del port de Rosses, y de al-
 tres particularitats, y in-
 tents del enemich.

Ab llicencia en Barcelona en casa de Jaume Mathevar
 any 1642.

VERO QVIA DE LA
 pida de quans vexells de mar
 potue que la armada de nostre
 Christianissim Rey ha ptes de
 nant del port de Rosas y de al
 tres particularitats y in
 teresse de enrich

Ab llicencia en Barcelona en casa de Iacme Alchazar
 any 1612

IESVS MARIA

Star frustradas las va
 nas intencions del e-
 nemich casi ya de tot
 punt nos califica las
 dichas (si be naturals
 bastants tenir pesar
 de son mayor va-
 ro, per donarse a
 promessas vanas) No
 sent possible acodir
 al socorro de Rosas tota la enemiga armada, per
 la derrora tant sabuda que tingue, enuiaren qua-
 tre vaxells (no Españols, que estos al despatx
 nomenan intima de mort, sino Inglesos que me-
 nos noticia tenen de nostre valor) peraque acu-
 dissen a dar manteniments a Rosas, ab pensamēt
 de que si lo exercit que intentaua passar a Perpi-
 ña, tingues occupat lo Portus poguessen recullir
 se a Rosas, y engrossar per mar son exercit, pera
 poder romprer aquex pas, sens aduertir en la di-
 ficultat

ficultat, ni recordarse del fi, que feu en tal empre-
presa lo Marques de Pouar. Ells diuen que a
la temeritat los obliga la ley del duelo del Cõ-
pte Duch, y yo dich, que la confiança propria, y
arrogant presumpciõ. Tambe tingue noticia
nostra armada de mar dels intents del enemich
(si be prou rezelosos ells de que no vingues a
noticia sia lo intent, perque assegurauen la perdi-
cio al acudir la nostra armada, puix la de ells es-
ta menguada de vaxells, y gent, y la nostra no) y
axi acudiren dextant lo moll de Barcelona, hon-
estauen retirats, per temer quel enemich hauia
desemparat lo mar; y si be lo temps los fou poc
ajudar puix per dos vegades, los descubri la
atalaya de Monjuich; no obstant las Galeras va-
lentes dels remos, y animosas proseguiren sem-
pre son viatge, no tement encontrar ab ene-
michs vaxells, apenes descubriren a 28. de Agost
la playa de Rosas quant veren los quatre va-
xells que hauian ya desembarcadas las moni-
cions, y sustentos peral Castell, y los enuesti-
ren ab lo valor acostumat, y abordant ab ells
tingueren per be de rendirse a bona guerra sens
desparar pessa ninguna, que ames de espantar-
los

los lo valor de las galeras de França tantas vol-
tas experimentat per ells, los falrà de tal punt lo
vent, quels fou impossible valerse de velas en
aquella occasio, cosa ques judica mes per mira-
culosa, que per fortuna. Del temps, apres apenas
estigueren rendits, y en nostre poder quant sels
mostra fauorable lo temps, y ayre tant feliz
pera ells, que sils agues sobrevingut al abordar
nostres galeras, se foren de tot punt deslliurats
ab dany, quiza pera ellas, o quant no, no hague-
ren arribats a nostres mans, effecte tot de las bo-
nas intencions del gouern de França, y del bon
zel del Christianissim Monarcha, per qui pelea
no solament la terra, y homens, sino tambe lo
cel, y elements, conforme en mil ocafions re-
nim tots nosaltres experimentar: y en bona elec-
cio nou podem negar. Son los vaxells grans v
dels que en la refrega, y pelea deuant la mon-
tanya de Monjuich, y de Sitjes pelearen:
la hu dels porta trenta dos pecas de artilleria,
totas molt bonas, lo altre trenta, lo altre sesse, y
lo altre diuuyt sise atreuiren a donar socorro
en ocafio que la nostra armada corria lo mar,
sens dupte, alguna confiança tenian de si mate-
xos,

xos; de hont se collegeix que eren grossos y de valor.

Los presos de dits vaxells han donat llarga noticia de la perdua y derrota de la llur armada, dient ques estada gre, y que estan impossibilitats per exir de molt temps, y que lo galio del orde de Castella, lo qual combatè ab nostras galeras solas, restà ab sine soldats solament, sent hu dels mes poderosos de gent dels de la armada. Confirmant la perdua de la Magdalena, y sant Thomas de Aquino, y dels que anaren a fondo, y la burla per ill, dels Burlots que contra nosaltres hauian fets armar, perdentse tots sense profit algu, antes tantost danyosos per ells mateixos, diuhen tambe que mes los espanta la falta de gent en los galeons que tenen, que no la perdua dels altres; pues en estos quatre cent de pelea no y hauià mes de sinquanta homens en cada hu de ells.

Vuy que es lo primer del mes de Setembre es vingut lo Berganti de Mataro dient, que al exir del Porto Mongon vna barca que anaua carregada de mes de cent y sinquanta carrregas de vi, es estada vna presa per ells molt grandiosa,

sa, y la hant portada al moll de la ciutat de Barcelona, tot lo quens ha de dar aliento, y mouernes a deuocio puix lo cel tant favorable sens mostra, per marab lo que tinch referit, y en altres moltissimas ocasions tots hem experimentat, estant de vaxells, y galeras dels enemichs nostra armada mes poderosa. Y en terra donantnos lo que tant ha desitjat nostre Christianissim Rey de França Senyor nostre (que Deu guart) y nosaltres tots, important per nostra pau com per lo aumment de la corona del Rey de França, que es rendirse lo castell y fortaleza de la fidelissima vila de Perpinya, que lo nom solament basta per causar admiracio al mon, y alabar al valor del Principat de Catalunya y de tota la del Regne de França, del qual rendiment se dara per menut ab favor de Iesuchrist nostre Senyor y Maria santissima relacio molt prest.

